

Nr 204.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 76 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.; given Stockholms slott den 27 mars 1953.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 76 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

2) förordning angående ändrad lydelse av 19 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt;

3) förordning angående ändrad lydelse av 19 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt;

4) förordning om ändrad lydelse av 145 § 8 och 11 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); samt

5) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 7 december 1951 (nr 793) om skyldighet för vissa idkare av jordbruk eller skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 76 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 76 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

76 §.

Där för tillämpningen av denna lag erfordras föreskrifter utöver vad de vid lagen fogade anvisningarna innehålla, äger Konungen utfärda sådana föreskrifter. Tabeller, som äro erforderliga för tillämpningen av lagen, fastställas av riksskattenämnden.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 19 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt.

Härigenom förordnas, att 19 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

19 §.

Där för tillämpningen av denna förordning erfordras ytterligare föreskrifter, äger Konungen utfärda sådana föreskrifter. Tabeller, som äro erforderliga för tillämpningen av förordningen, fastställas av riksskattenämnden.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 19 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 19 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig förmögenhetsskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

19 §.

Där för tillämpningen av denna förordning erfordras föreskrifter utöver vad de vid förordningen fogade anvisningarna innehålla, äger Konungen utfärda sådana föreskrifter. Tabeller, som utöver de vid förordningen fogade tabellerna äro erforderliga för tillämpningen av förordningen, fastställas av riksskattenämnden.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 145 § 8 och 11 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 145 § 8 och 11 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

145 §.

8 mom. De personer, som jämlikt 58 § 2 mom. eller 75 § inkallats av länsstyrelsen för meddelande av upplysningar eller för överläggningar rörande taxeringsarbetet,

de personer, som till sammanträde enligt 59 § 1 eller 2 mom. särskilt inkallats av länsstyrelsen eller till sammanträde enligt 67 § 2 mom. inkallats efter sådan myndighets medgivande,

de ordförande i beredningsnämnd och i fastighetstaxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, som omförmäles i 59 § 1 mom.,

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd i stad, som på

¹ Senaste lydelse av 8 mom. se 1945:748 och av 11 mom. se 1947:588.

vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, varom förmåles i 59 § 2 mom.,

de ordförande och ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd eller i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig före eller under fastighetsprövningsnämnds eller prövningsnämnds sammanträde för meddelande av upplysningar, ävensom

de ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig vid instruktionssammanträde, som anordnats genom länsstyrelsens försorg,

äga att för inställelsen åtnjuta *dels* resekostnadsersättning enligt reseklass II i allmänna resereglementet, *dels* arvode med nitton kronor för sammanträdesdag, *dels ock* enligt bestämmelserna i allmänna resereglementet traktamente enligt traktamentsklass B, därvid dagtraktamente dock icke skall utgå för dag, då sammanträde ägt rum.

Ersättning efter — — — i taxeringsfrågor.

11 mom. I 126 § 2 mom. — — — Kungl. Maj:t.

Sådan ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd, som icke är befattningshavare i statens tjänst, äger för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, åtnjuta arvode med trettio kronor om dagen ävensom traktamente för natt enligt allmänna resereglementet. Ledamot, som är befattningshavare i statens tjänst, skall för tjänstgöringen åtnjuta, jämte ersättning för avlöningsförmåner, som han får avstå under tjänstledighet för ifrågavarande uppdrag, arvode med belopp, som bestämmes av Kungl. Maj:t. Därjämte skall ledamot i förekommande fall för resedagar åtnjuta resekostnadsersättning och traktamente enligt allmänna resereglementet. Ledamot i fastighetsprövningsnämnd och prövningsnämnd hänföres till rese- och traktamentsklass I A i allmänna resereglementet.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1953.

Förslag

til

förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 7 december 1951 (nr 793) om skyldighet för vissa idkare av jordbruk eller skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering.

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen den 7 december 1951 om skyldighet för vissa idkare av jordbruk eller skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

1 §.

Idkare av — — — nedan sägs.

Staten och kommun samt aktiebolag, bolag, som blivit infört i handelsregistret, förening, som blivit hos länsstyrelse införd i föreningsregister, och sambruksförening äro icke skyldiga föra räkenskaper enligt denna förordning.

Vad i — — — denna förordning.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordning enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 mars
1953.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anmäler *fråga om ändring av 76 § kommunalskattelagen, m. m.* och anför därvid följande.

I. Överlämnande till riksskattenämnden av vissa ärenden, m. m.

I anledning av propositionen 1952:108 lämnade riksdagen förra året bemyndigande åt Kungl. Maj:t att uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga uppgiften att fastställa åtskilliga för taxeringsförfarandet och uppbördsarbetet erforderliga tabeller och formulär till blanketter. Med stöd av detta bemyndigande har Kungl. Maj:t genom kungörelser den 6 juni 1952, nr 567 och 569, uppdragit åt riksskattenämnden att fastställa för uppbördsförfarandet erforderliga tabeller samt formulär till blanketter och längder, vilkas fastställande icke enligt särskilda bestämmelser ankommer på annan eller eljest finnes böra ske i annan ordning, samt vidare formulär till blanketter för självdeklarationer m. m.

Den delegering av mera rutinmässiga uppgifter från Kungl. Maj:ts till riksskattenämndens handläggning, som sålunda ägt rum, synes nu böra utvidgas till att omfatta även fastställandet av vissa tabeller enligt kommunalskattelagen samt förordningarna om statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt.

Enligt 76 § kommunalskattelagen äger Konungen, där för tillämpningen av samma lag erfordras tabeller eller föreskrifter utöver vad de vid lagen fogade anvisningarna innehåller, att utfärda sådana tabeller eller föreskrifter. Bestämmelser av motsvarande innehåll återfinns i 19 § förordningen om statlig inkomstskatt och 19 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt. Med stöd av förstnämnda två författningsrum har Kungl. Maj:t bl. a. fastställt tabeller till ledning vid uträknandet av beskattningsbar

inkomst enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt (SFS 1951:646 och 1952:680). Vidare har Kungl. Maj:t med stöd av ifrågavarande stadganden i förordningarna om statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt utfärdat tabeller till ledning vid uträkandet av dessa skatter (SFS 1952:654 och 655).

De nu angivna författningsrummen i kommunalskattelagen samt förordningarna om statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt bör ändras så att det i fortsättningen skall ankomma på riksskattenämnden att fastställa de i författningsrummen avsedda tabellerna.

I samband härmed bör en formell ändring vidtagas i 19 § förordningen om statlig inkomstskatt. I detta författningsrum anges, att där för tillämpning av förordningen erfordras tabeller eller föreskrifter *utöver vad den vid förordningen fogade tabellen innehåller*, äger Konungen utfärda sådana tabeller eller föreskrifter. Nämda vid förordningen fogade tabell utvisar för ensamstående skattskyldig taxerad inkomst minskad med ortsavdrag. Tabellen är, efter de vid föregående års riksdag beslutade ändringarna av skatteskalorna m. m., icke aktuell längre än t. o. m. innevarande års taxering, och något behov att ersätta tabellen med en ny sådan föreligger icke, eftersom ortsavdragens belopp för ensamstående numera framgår direkt av 8 § 1 mom. i förordningen. Lydelsen av 19 § bör sålunda omformuleras även i nu ifrågavarande hänseende.

De föreslagna författningsändringarna bör träda i kraft dagen efter den då författningarna utkommer från trycket i Svensk författningssamling.

II. Fråga om höjning av vissa ersättningar enligt taxeringsförordningen.

Enligt 145 § 8 mom. taxeringsförordningen utgår ersättning av statsmedel i vissa fall till personer (taxeringsfunktionärer och andra) för deras inställelse till sammanträden m. m. Beträffande de fall, då ersättning enligt detta stadgande kan utgå, torde få hänvisas till författningstexten. Det mest förekommande fallet torde vara det, då ordförande och kronoombud i taxeringsnämnd inställer sig till instruktionssammanträde, som anordnats genom länsstyrelsens försorg. Enligt nämnda stadgande skall resekostnadsersättning utgå enligt reseklass II i allmänna resereglementet. Vidare utgår arvode med belopp, som för dygn varunder sammanträde ägt rum utgör 15 kronor, om den ersättningsberättigade är bosatt på sammanträdesorten, och 19 kronor, om den ersättningsberättigade bor annorstädes. För dygn varunder sammanträde ej ägt rum utgår arvode med belopp, som motsvarar traktamente enligt traktamentsklass B i allmänna resereglementet av den 21 november 1952, nr 735, (18 kronor för dag och 13 kronor för natt).

Ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd äger jämlikt

145 § 11 mom. taxeringsförordningen åtnjuta arvode för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, med 24 kronor om dagen, om han är bosatt å sammanträdesorten, och med 32 kronor om dagen, om han är bosatt utom sammanträdesorten. För ledamot som är befattningshavare i statens tjänst gäller dock andra regler. Sådan ledamot åtnjuter jämte ersättning för mistade avlöningsförmåner arvode med belopp som bestämmes av Kungl. Maj:t. För resedagar erhåller ledamot resekostnadsersättning och traktement enligt allmänna resereglementets rese- och traktementsklass I A (traktamente 20 kronor för dag och 15 kronor för natt).

De i 8 mom. angivna arvodesbeloppen har fastställts genom förordning den 7 december 1945, nr 748, och tillämpats sedan den 1 januari 1946. De i 11 mom. upptagna arvodesbeloppen har gällt sedan den 1 januari 1944.

Till finansdepartementet har inkommit framställningar om vissa ändringar i 145 § 8 och 11 mom. taxeringsförordningen. Sålunda har länsstyrelsen i Västerbottens län i skrivelse den 6 februari 1953 hemställt om sådan ändring av bestämmelserna i 8 mom., att traktement komme att utgå såsom för förrättning enligt resereglementet även för sammanträdesdag. Därjämte borde arvode utgå med samma belopp för dem, som vore bosatta å sammanträdesorten, som för dem, som vore bosatta utanför densamma. Arvodet, som varit oförändrat från och med den 1 januari 1946, borde därvid höjas till minst 20 kronor för sammanträdesdag. Därvid har länsstyrelsen anfört, att ordförandena och kronombuden i länets taxeringsnämnder uttalat starkt missnöje med ersättningsbeloppen. Man hade framhållit att arvodesbeloppen icke motsvarade skälig ersättning för de direkta utgifterna för dem, som hade att företaga resa, och ännu mindre kunde inbegripa ersättning för utebliven arbetsinkomst. Det hade vidare framhållits, att de ersättningar som utginge såsom arvode för det utförda taxeringsarbetet icke kunde anses inbegripa någon ersättning för sammanträden av förevarande slag.

Länsstyrelsen har vidare påtalat vissa inkonsekvenser i de nu gällande bestämmelserna. Om sammanträde varade i flera dagar, bleve deltagare från annan ort än sammanträdesorten sämre ställda enligt de nuvarande ersättningsbestämmelserna än om till dem utgätt allenast traktementersättning såsom under resedagar. Ersättningens otillräcklighet bleve särskilt framträdande vid jämförelse mellan de olika arvoden å 15 kronor för person, bosatt å sammanträdesorten, och 19 kronor för annan, då skillnaden, 4 kronor, framstode som det belopp, som skulle utgöra ersättning för merkostnaden för uppehälle och logi.

Länsstyrelsen har vidare hemställt om sådan ändring av 145 § 11 mom. taxeringsförordningen, att ersättningen till ledamöter i prövningsnämnd skäligen avvägdes i förhållande till de ersättningar enligt 8 mom. som kunde bli bestämda.

Ersättning efter de ändrade grunderna borde enligt länsstyrelsen utgå retroaktivt från och med den 1 januari 1953.

I en den 11 december 1952 dagtecknad skrivelse har länsstyrelsen i Jämtlands län hemställt, att åtgärder måtte vidtagas i syfte att bereda ledamot i fastighetsprövningsnämnd och prövningsnämnd en ersättning, som finge anses vara efter tidsförhållandena och ledamotskapets betydelse fullt skälig. Länsstyrelsen har såsom skäl för sin framställning påpekat, att arvodena till dessa ledamöter alltsedan den 1 januari 1944 utgått med oförändrade belopp. Eftersom särskild traktamentsersättning icke utginge för sammanträdesdag, avsåge arvodet att i förekommande fall jämväl utgöra ersättning för fördyrade levnadskostnader. Emellertid hade de statliga traktamentena med anledning av penningvärdesförändringen sedan 1944 höjts i betydande mån. Länsstyrelsen vore av den uppfattningen att de nuvarande arvodena till prövningsnämndsledamöter icke motsvarade den reella gottgörelse, som man tidigare avsett skola tillkomma ledamot för tjänstgöring hos sådan nämnd.

Enligt min mening är en omprövning av de i 145 § 8 och 11 mom. taxeringsförordningen angivna beloppen motiverad med hänsyn till att penningvärdet förändrats sedan beloppen fastställdes. Jag är dock icke beredd att föreslå så vittgående ändringar som länsstyrelsen i Västerbottens län förordat. Följande ändringar synes dock böra genomföras.

Arvodetsbeloppen bör vara lika för den, som är bosatt å sammanträdesorten och annan. Person som är bosatt utom sammanträdesorten bör å andra sidan äga rätt till ersättning för de merkostnader, som förorsakas honom, om han — exempelvis på grund av att sammanträdet varar mer än en dag — måste övernatta å sammanträdesorten. Jag förordar därför att i sådant fall traktamente för natt skall utgå enligt bestämmelserna i allmänna resereglementet. Beträffande resekostnadsersättning och traktamente för dygn, varunder sammanträde ej hållits, bör någon ändring ej ske av nu gällande bestämmelser.

Ersättningsbeloppen enligt 8 mom. föreslår jag i överensstämmelse med det nyss sagda skola utgå efter följande grunder. Arvode bör utgå med 19 kronor för sammanträdesdag. Traktamente för natt bör beräknas efter traktamentsklass B i allmänna resereglementet och efter samma traktamentsklass bör, liksom för närvarande, traktamente utgå för dag, då sammanträde ej hålles. Resekostnadsersättning bör oförändrat åtnjutas enligt reseklass II i resereglementet.

Arvode till ledamot i fastighetsprövningsnämnd eller prövningsnämnd synes mig böra utgå med 30 kronor om dagen såväl till ledamot som är boende å sammanträdesorten som till ledamot som är bosatt annorstädes. Ledamöter av sistnämnda kategori bör dessutom erhålla rätt till traktamente för natt enligt traktamentsklass A i allmänna resereglementet med

² Bihang till riksdagens protokoll 1953. I saml. Nr 204.

15 kronor. För resedagar bör resekostnadsersättning och traktamente liksom nu utgå enligt rese- och traktamentsklass I A i allmänna resereglementet.

De ändrade bestämmelserna torde böra tillämpas från och med den 1 juli 1953.

III. Ändring i 1 § förordningen den 7 december 1951 om skyldighet för vissa idkare av jordbruk eller skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering.

I förordningen den 7 december 1951 (nr 793) om skyldighet för vissa idkare av jordbruk eller skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering, vilken förordning trätt i kraft den 1 januari 1953, regleras hur räkenskaper skall föras av idkare av jordbruk eller skogsbruk, som påyrkar att bli taxerad för inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder. Emellertid är förordningen icke tillämplig å alla idkare av jordbruk eller skogsbruk. Sålunda är enligt 1 § andra stycket — utom stat och kommun för vilka bokföringsskyldighet icke ansetts böra föreskrivas — vissa juridiska personer, nämligen aktiebolag, bolag, som blivit infört i handelsregistret, och sambruksförening, undantagna från bestämmelserna i förordningen. Dessa juridiska personer är nämligen samtliga skyldiga att ha sin bokföring ordnad enligt den allmänna bokföringslagen av den 31 maj 1929, oavsett om de yrkesmässigt driver rörelse eller ej.

Vid tidpunkten för antagandet av nämnda förordning förelåg icke bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen för ekonomisk förening, med mindre föreningen yrkesmässigt bedrev i 1 § bokföringslagen angiven rörelse. Sedermera har emellertid ändring vidtagits i detta hänseende och från och med den 1 januari 1953 skall ekonomisk förening, som blivit hos länsstyrelse införd i föreningsregister, alltid vara underkastad bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen. Sådan förening bör i likhet med aktiebolag icke vara underkastad föreskrifterna i förordningen den 7 december 1951, nr 793. Jag förordar därför att 1 § andra stycket i förordningen ändras på så sätt, att nyssnämnda föreningar undantages från skyldighet att föra räkenskaper enligt förordningen.

IV. Departementschefens hemställan.

I enlighet med vad i det föregående anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 76 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

2) förordning angående ändrad lydelse av 19 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstkatt;

3) förordning angående ändrad lydelse av 19 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt;

4) förordning om ändrad lydelse av 145 § 8 och 11 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); samt

5) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 7 december 1951 (nr 793) om skyldighet för vissa idkare av jordbruk eller skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga förenämnda författningsförslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Karl-Ingmar Edstrand.